

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2007-311-0004

Dato: 8. oktober 2007

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 2 - Forslag til lov om ændring af arbejdsmarkedsfondsloven, ligningsloven, personskatteloven og forskellige andre love (Lavere skat på arbejde).

Hermed sendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 1 og 2 af 2. oktober 2007.

Kristian Jensen

/ Birgitte Christensen

L 2 spørgsmål 1:

Vil ministeren i forlængelse af sin besvarelse af udvalgets spørgsmål 16 oplyse, hvad indkomstfremgangen på 0,9 pct. vil svare til pr. time, og vil ministeren give sin vurdering af, om det synes indlysende, at en sådan gevinst vil øge arbejdsudbuddet som forudsat i lovforslaget?

Svar:

Det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 16 til L 220, at en gennemsnitlig social- og sundhedsassistent ifølge Finansministeriet og Personalestyrelsen i marts 2007 havde en løn på ca. 27.000 kr. om måneden svarende til ca. 324.000 kr. om året inklusive tillæg, merarbejde, særlig feriegodtgørelse samt pension. Forudsættes en pensionsindbetalingsprocent på 12,6 pct., udgør indkomsten eksklusiv pensionsindbetalinger ca. 287.700 kr. årligt før arbejdsmarkedsbidrag.

For en skatteyder i en gennemsnitskommune med en årsindkomst på 287.700 kr. før arbejdsmarkedsbidrag reduceres marginalsatten fra ca. 42,9 pct. til ca. 42,4 pct. som følge af forhøjelsen af beskæftigelsesfradraget fra 2,5 pct. til 4,25 pct., hvormed afkastet af en indkomstfremgang efter skat stiger med godt 0,9 pct., jf. besvarelsen af spørgsmål 16 til L 220.

Antages den gennemsnitlige social- og sundhedsassistent at arbejde 1.600 timer om året, svarer indkomsten eksklusiv pensionsindbetalinger på ca. 287.700 kr. årligt før arbejdsmarkedsbidrag til en gennemsnitlig timeløn på knap 180 kr. Stigningen i afkastet af en indkomstfremgang efter skat med godt 0,9 pct. svarer derfor til en forøgelse af afkastet efter skat ved en times ekstra arbejde fra ca. 102,6 kr. til 103,6 kr. eller knap 1 kr. ekstra. Med en årsindkomst på 287.700 kr. før arbejdsmarkedsbidrag udgør den samlede gevinst ved forhøjelsen af beskæftigelsesfradraget således 1.677 kr. om året.

Forhøjelsen af beskæftigelsesfradraget er primært målrettet mod at øge tilskyndelsen til at være i beskæftigelse frem for på overførselsindkomst. Forhøjelsen af beskæftigelsesfradraget øger derfor forskelsbeløbet mellem arbejdsindkomst og overførselsindkomst, men indebærer desuden en mere begrænset forøgelse af incitamentet til at arbejde flere timer for de allerede beskæftigede. Forhøjelsen af beskæftigelsesfradraget skønnes at øge arbejdsudbuddet med ca. 1.500 personer gennem deltagesbeslutningen og ca. 400 personer gennem timebeslutningen, jf. besvarelsen af spørgsmål 18 til L 220.

I *Lavere skat på arbejde* er det især forhøjelsen af mellemskattegrænsen med 56.000 kr. (2008-niveau), der forøger arbejdsudbuddet gennem timebeslutningen for de allerede beskæftigede. For skatteydere med indkomst mellem 304.000 kr. og 365.000 kr. før AM-bidrag (2008-niveau) betyder forhøjelsen af mellemskattegrænsen, at afkastet efter skat ved en times ekstra arbejde stiger med knap 10,9 pct. For eksempelvis en faglært arbejder med indkomst på 330.000 kr. efter pensionsindbetalinger og før AM-bidrag og årlig arbejdstid på 1.600 timer svarer det til en forøgelse af afkastet efter skat med over 11 kr. pr. time. Forhøjelsen af mellemskattegrænsen skønnes at øge arbejdsudbuddet med hvad der svarer til ca. 6.900 fuldtidspersoner som følge af, at de ca. 575.000 personer, der slipper for mellemskatten, vil øge deres arbejdstid, jf. besvarelsen af spørgsmål 18 til L 220.

At gevinsten for social- og sundhedsassistenten ved at arbejde en time ekstra i dette eksempel er beskeden, ændrer derfor ikke ved de skønnede samlede virkninger af lovforslaget på arbejdsudbuddet.

L 2 spørgsmål 2:

Er ministerens svar på udvalgets spørgsmål 18 korrekt forstået således, at forøgelsen af beskæftigelsesfradraget koster ca. 2,1 mio. kr. pr. job, der skabes og den øgede mellemskattegrænse ca. 511.000 kr. pr. job?

Svar:

Som jeg har oplyst i besvarelsen af spørgsmål 18 til L 220 giver det ikke mening at beregne, hvor meget provenu staten taber pr. fuldtidsperson, som de enkelte elementer i lovforslaget øger arbejdsudbuddet med. Skattelettelserne i *Lavere skat på arbejde* skal ses som en helhed, hvori der indgår andre hensyn end at opnå den størst mulige effekt på arbejdsudbuddet.

I udformningen af den samlede pakke har Regeringen bl.a. lagt betydelig vægt på fordelingshensyn, således at skattelettelserne især kommer de laveste og mellemste indkomstgrupper til gode, selvom det måske havde været muligt at opnå større virkninger på arbejdsudbuddet på anden vis.

Desuden er skattenedsættelserne i *Lavere skat på arbejde* fuldt finansierede, jf. lovforslaget og besvarelsen af spørgsmål 1 til L 220. Der er således ikke noget provenutab forbundet med den samlede forøgelse af arbejdsudbuddet. Den samlede virkning af *Lavere skat på arbejde* er derfor, at arbejdsudbuddet forøges med hvad der svarer til ca. 8.000 fuldtidspersoner, samtidig med at det finanspolitiske råderum til andre formål er upåvirket.